

Αθήνα, 09/03/2020

Υποβολή σχολίων στο πλαίσιο της διαβούλευσης για το σχέδιο νόμου

«Ανάπτυξη καταδυτικού τουρισμού, ρυθμίσεις αναπτυξιακού χαρακτήρα, ρυθμίσεις για κολυμβητικές δεξαμενές εντός τουριστικών καταλυμάτων, σήμα πιστοποίησης glamping και λοιπές διατάξεις»

Μετά την κατάθεση του ν/σ «Ανάπτυξη καταδυτικού τουρισμού, ρυθμίσεις αναπτυξιακού χαρακτήρα, ρυθμίσεις για κολυμβητικές δεξαμενές εντός τουριστικών καταλυμάτων, σήμα πιστοποίησης glamping και λοιπές διατάξεις», ο **ΣΕΠΟΧ** συλλογικός επιστημονικός φορέας των Ελλήνων πολεοδόμων και χωροτακτών και εκπρόσωπος στο αντίστοιχο ευρωπαϊκό Συμβούλιο (European Council of Town Planners), σας υποβάλλει τις απόψεις του στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης.

Θεωρούμε καταρχήν ότι ο καταδυτικός τουρισμός πράγματι αποτελεί μια εξειδίκευση του τουριστικού προϊόντος, που θα συμβάλλει στην ανάπτυξη του κλάδου, δεδομένου μάλιστα του μεγέθους του παράκτιου και θαλάσσιου εθνικού χώρου. Ταυτόχρονα, θεωρούμε ότι η κατάδυση μπορεί να αποτελέσει εκτός από εξαιρετικό αντικείμενο ποιοτικού θεματικού τουρισμού και αντικείμενο αναψυχής συμβάλλοντας στην ποιότητα ζωής τοπικών κοινωνιών αλλά και σημαντικό μοχλό προστασίας των οικοσυστημάτων.

Ωστόσο, υποστηρίζουμε ότι, τόσο η ανάπτυξη και άσκηση αυτής της δραστηριότητας όσο και γενικότερα η ανάπτυξη τουριστικών εγκαταστάσεων και υποδομών, που αποτελεί αντικείμενο του Β' μέρους του σ/ν, θα πρέπει να γίνεται με όρους που διασφαλίζουν: α) τη διατήρηση και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, της βιοποικιλότητας και του τοπίου, β) την ισότιμη πρόσβαση όλων στην απόλαυση και αξιοποίηση των φυσικών και πολιτιστικών πόρων της χώρας, γ) την υλοποίηση και όχι συνεχή ανατροπή θεσπισμένων κανόνων και σχεδιασμών που καθορίζουν των χωρικό προορισμό και χαρακτήρα μεμονωμένων αναπτύξεων και συνακόλουθα τη διατήρηση των ενδογενών χαρακτηριστικών τοπικών περιοχών στα οποία βασίζεται η αναπτυξιακή τους προοπτική.

Ειδικότερα, καταθέτουμε κατ' άρθρο τα ακόλουθα σχόλια:

1. Άρθρα 9 και 11

Επειδή η διεθνής εμπειρία έχει δείξει ότι η εντατική και ανεξέλεγκτη χρήση του καταδυτικού τουρισμού είχε αρνητικές και μη αναστρέψιμες επιπτώσεις στα οικοσυστήματα, και με δεδομένη την εξαιρετικά εκτεταμένη ακτογραμμή και πολυνησία της χώρας μας, θα πρέπει να οριστούν κριτήρια και προϋποθέσεις για τη δημιουργία ελεύθερων τεχνητών υποβρύχιων αξιοθέατων. Προϋποθέσεις (ανάλογες με αυτές των καταδυτικών πάρκων) που διασφαλίζουν ότι η μελλοντική σωρευτική ανάπτυξη των 'ελεύθερων καταδυτικών περιοχών' δεν θα παράγει συγκρούσεις στη χρήση του παράκτιου και θαλάσσιου χώρου και δεν θα επιφέρει αρνητικές επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα και θαλάσσιο πλούτο της χώρας ακυρώνοντας έτσι τον αρχικό/ δηλωμένο στόχο για εμπλουτισμό της υποθαλάσσιας χλωρίδας και πανίδας και βελτίωση της ελκυστικότητας του υποβρύχιου τοπίου.

Προς αυτή την κατεύθυνση κρίνεται σκόπιμη η εξαίρεση τους από τα κίνητρα του άρθρου 11 ή η υπαγωγή σε αυτά μόνο των φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

2. Άρθρο 19

Οι ΠΟΤΑ αποτελούν σύνθετες και οργανωμένες τουριστικές επενδύσεις με ολοκληρωμένο χαρακτήρα και έχουν θεσμοθετηθεί/ εγκριθεί και χρηματοδοτηθεί ως τέτοιου τύπου μεγάλης κλίμακας ολοκληρωμένες τουριστικές παρεμβάσεις. Η πρόβλεψη του άρθρου 19 της δυνατότητας 'απόσπασης' τμήματος ή τμημάτων ήδη χαρακτηρισμένης και εγκεκριμένης ΠΟΤΑ συνιστά εκ των υστέρων κατάτμηση της οριοθετημένης περιοχής η οποία ακυρώνει τον σχεδιασμό και συνακόλουθα ακυρώνει και αλλοιώνει τον προορισμό τους με βάση τον οποίο εγκρίθηκαν.

Το άρθρο 19 πρέπει να καταργηθεί.

3. Άρθρο 20

Η σχετική διατύπωση είναι ασαφής και χρήζει διευκρίνησης.

Στην περίπτωση που η αναφορά σε όλες τις κατηγορίες χρήσεων γης συνεπάγεται τη δυνατότητα υιοθέτησης όλων των γενικών κατηγοριών χρήσεων γης και όχι μόνο στη χρήση τουρισμού, τότε το άρθρο 20 πρέπει να καταργηθεί στον βαθμό που θεσπίζει έναν άλλο τύπο αναπτυξιακού υποδοχέα καταργώντας έτσι τον χαρακτήρα των ΠΟΤΑ ως περιοχών αμιγούς τουριστικής ανάπτυξης. Η πρόβλεψη αυτή (όπως ερμηνεύεται εδώ) είναι ιδιαίτερα προβληματική εφόσον η δυνητική κατάτμηση υφιστάμενων ΠΟΤΑ, που προβλέπεται στο προηγούμενο άρθρο, ανοίγει τον δρόμο για την αστική/ οικιστική ανάπτυξη των ήδη εγκεκριμένων περιοχών/ υποδοχέων, ακυρώνοντας, όπως υποστηρίξαμε παραπάνω, τις βασικές παραδοχές έγκρισης τους σε ό,τι αφορά στον χωρικό τους προορισμό.

4. Άρθρο 24

Αποτελεί θεσμική παρέκκλιση, ιδιαίτερα στον βαθμό που οι ΠΟΤΑ αποτελούν Ειδικό Χωρικό Σχέδιο, η πρόβλεψη καθορισμού ειδικών ζωνών προστασίας περιμετρικά και εκτός των ορίων της οριοθετούμενης ΠΟΤΑ. Η υπαρκτή ή μη αναγκαιότητα προστασίας της ΠΟΤΑ από ενδεχόμενες ασύμβατες χρήσεις μπορεί - λόγω της μεγάλης τους έκτασης - και θα πρέπει να υλοποιηθεί εντός των ορίων της ΠΟΤΑ με τη διαμόρφωση σχετικών buffer zones.

Προτείνεται η κατάργηση του άρθρου 24.

5. Άρθρο 31

Στο άρθρο 23 η πρόταση για μετατόπιση οδών δεν διευκρινίζει την κατηγορία των οδών, αν πρόκειται για οδούς διανοιγμένους με νόμιμο τρόπο, για χαρακτηρισμένους με οποιοδήποτε νόμιμο τρόπο, αν πρόκειται για οδούς προ του 23, για μονοπάτια κ.α. και αν η μετατόπισή θα γίνεται εντός της έκτασης της ΠΟΤΑ ή θα μετατοπίζονται έξω από την έκταση. Σε κάθε περίπτωση η μετατόπιση συνιστά χάραξη νέας οδού και συνδέεται με το αντίστοιχο καθεστώς χαρακτηρισμού και χρήσης γης που ισχύει για την περιοχή και την αντίστοιχη δυνατότητα διάνοιξης οδών (εκτός σχεδίου, περιοχές natura κ.α.). Με πάγια νομολογία του ΣΤΕ οι οδοί αποτελούν συνεχές δίκτυο και δεν αντιμετωπίζονται κατά τμήματα. Ωστόσο οι οδοί αποτελούν σημαντικό στοιχείο του τοπίου και συνδέονται με τη ζωή και τις δραστηριότητες των πληθυσμών του τόπου με την ιστορία του τόπου, την ιστορία και τη συλλογική μνήμη.

6. Άρθρο 32

Η πρόβλεψη ένταξης δασών και δασικών εκτάσεων σε ΠΟΤΑ θα πρέπει να γίνεται σε εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας και διασφάλισης της ακεραιότητας τους και πάντως όχι για την κάλυψη ορίων αρτιότητας των ΠΟΤΑ. Προτείνεται η αναδιατύπωση του άρθρου.

7. Άρθρο 34

Η δημιουργία γηπέδων γκολφ εντός δασών και δασικών εκτάσεων αποτελεί κατάφορη παραβίαση των όρων αειφορίας αυτών των οικοσυστημάτων.

Το άρθρο 34 πρέπει να καταργηθεί.

8. Άρθρο 36

Τα τμήματα του παλαιού αιγιαλού δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για νομιμοποίηση καταπατήσεων ή ιδιωτική χρήση. Η δόμηση σε αυτές τις περιοχές είναι ακατάλληλη, εφόσον δεν εξυτηρηθεί το δημόσιο συμφέρον, βλάπτει το περιβάλλον και θα έχει καταστροφικές συνέπειες λόγω κλιματικής αλλαγής. Προτείνεται η κατάργηση της διάταξης, έστω και με αυτόν τον μεταβατικό χαρακτήρα, και η ισχύς της υπάρχουσας νομοθεσίας.